

Ozonski plašč

Iz knjige: *SPoročilo človeštvu na razcepu poti*

Škoda na zaščitnem ozonskem plašču je utrip tehnološke ere, katera že mnogo let povzroča smrtno nevarne spremembe v naši stratosferi, posledično vsemu življenju na Zemlji s konstantno proizvodnjo razdiralnih kemičnih substanc, ki dvigajoč se v plinastem stanju, uničujejo ozonski plašč. Posebno destruktiven plin broma, počasi razjeda ionosfero. Leta 1975, po samo 60-ih predhodnih letih, je bila zabeležena škoda že 6,38%, kot ekvivalent škode na vseh formah življenja, ko prično mutirati. Vse več ultravioletnih (UV) žarkov sonca, vpliva - ustvarjajoč počasno in mukotrpno smrt - na forme kompletnega življenja, saj vse kar se prebije skozi nezaščiten površino atmosfere, deluje uničujoče. Osvobajanje škodljivih kemičnih substanc, prihaja največ iz motorjev z notranjim izgorevanjem, skozi procese uničevanja materije vseh vrst in deljenja atomov, kar vse je povečano po letu 1945. Ozonske luknje, ki jih je mogoče zapreti zelo počasi - proces traja nekaj stoletij - ne škodujejo le določenim regionom, temveč povzročajo škodo mnogo širše. Znanstveniki se zavedajo situacije, vendar se populacija v celoti - ne. Industrijski plini, se težki, dvigajo počasi, nekaterim so potrebna leta do plašča, kjer se z njim zlepijo in menjajoč kemijo/težo, se lahko spustijo na površino zemlje, s seboj prinašajoč delčke ozonskega plašča. Vse se dogaja že od industrijske dobe, povečane z rapidnim razvojem industrije, dodatnim onesnaženjem, produktom vozil vseh vrst, še največ potom avionov.

Ta informacija - predana referenčnim znanstvenikom - je zanesljivega metafizičnega izvora iz leta 1975! (kontakt iz Pleiade 6.D. - Eduard Mayer, by Wendelle C. Stevens) Že takrat je podana ocena, da v kolikor bi se ustavilo vse onesnaženje, bi plini, ki so se takrat (leta 1975) še dvigovali, uničili ionosfero še nadaljnjih 10%, kar je povsem dovolj za mutacijo vseh živih form na planetu.

Koncentracija ozona nad južnim polom, je od sredine 70-ih let že 40% manjša in drastično pada. Znanstveniki sedaj poznajo ozonske luknje, ki se raztezajo po vsej Antarktiki in, ki se širijo... Drastično, 10-kratno povečanje možnosti raka na koži - melanoma od leta 1930...

Dolžina valov prepuščenih skozi ozon, je dolžina absorpcije 1W. Ko je radiacija absorbirana se pretvarja v toploto, ki lahko poškoduje celice. Organizmi, ki živijo ob površini oceanov, so s povečanjem UV svetlobe, lahko ubiti v toku ene minute.

Ozonska luknja na polih je večja od površine ZDA, in gotovo se ne zmanjšuje, je moč misliti drugače? „Atmosferski znanstveniki se trudijo objasniti eno največjih misterij, ki se jim je pokazala: Potencialno nevarne luknje ozonskega plašča nad Južnim polom...Biologi poročajo o možnih nevarnostih za ljudska bitja in življenje v oceanih, kljub manjšim povečanjem UV žarčenja, ki ga ozonski plašč zaustavlja”...(iz revije „Republica” iz Phoenixa 10. avgust 1986)

„Škoda na ionosferi je povzročena tudi s klorofluorokarboni, skozi energijo atomskih eksplozij, veliko bolj resna in z večjim vplivom, kar je ušlo kontroli. Igra z atomi je največja nevarnost za znanstvenike, ki nimajo dovolj znanja, da bi spoznali kakšni nevarnosti so izpostavili svet. Morda smo že prišli predaleč in na ta način podpisali samomorilsko poročilo. Radiacije reakcij nuklearne fuzije in fisije, katerih energije se koristijo tudi za vojne potrebe, vplivajo na razsipanje mase in proizvajajo efekt rakastega najedanja, kar ubija naš planet. Nihče od znanstvenih združenj ne zmore razumeti, zakaj planet umira in kako ga rešiti. Razlog je enostaven, fiziki ne razumejo strukture atoma, niti dinamiko padajočih delcev, promovirajo, da je sonce nuklearni reaktor, kar ni res, ter smatrajo nuklearno energijo del narave, tako odklanjajo razumevanje možnosti, da morda nimajo vseh popolnih odgovorov. Skozi takšno aroganco ne želijo videti nuklearno tehnologijo, kot možnega vzročnika škode v ionosferi in če ne gledajo, ne morejo videti. Naš planet je zelo bolan, slabi vsakega dne. Dosegel je neko stanje, kjer njen mehanizem ne more več zdraviti poškodbe dovolj hitro kot jih pridobiva, kjer ni povratka. V kolikor se nuklearna fuzija in fisija ne opusti in takoj prične sanacija, ionosfera nadaljuje z dezintegracijo življenja na zemlji - do prenehanja obstoja.

Naša teorija sloni na predvidevanjih, ker bi - iskreno povedano - testi in rezultati, s katerimi bi potrdili to teorijo, razbili mnoge, trenutno „veljavne” zakone v fiziki, in na ta način odbili mnoge, ki so svoja življenja posvetili učenju - delujoč po teh zakonih.

Da bi upravičeno spregovorili, moramo začeti s točke tistega predvidevanja, kar znanstvena združenja še niso in nikoli ne morejo objasniti, če koristijo trenutne zakone fizike.

Samo z resnico, ki jo govorimo, lahko impresioniramo bralca, razviti in gojiti mišljenje, da je potrebno zaustaviti te smrtonosne tehnologije, preden bo prepozno.

Skozi proces nuklearne fisije in fuzije se atom na silo odpira pri čemer elektron odhaja iz njega. Znanost in industrija nas prepričujejo da je ta proces varen, češ, četudi je naše znanje nekompletno, so vsi škodljivi efekti omejeni z masivnimi jeklenimi komorami. Oni imajo prav samo v zvezi z dejstvom, ki se tiče elektrona. Bodo morali še razumeti, da obstajajo mali delci mase in energije, ki zlahka prodirajo skozi trde stene. Pri prehodu nase, vežejo še druge segmente, povečujejo strukturo dela in tako problem vse bolj napreduje, saj osvobojeni iz atoma, delujejo na planet negativno, ko s površine odhajajo v ionosfero. Ker so ti elementi bolj negativne vrednosti od sončne energije, se premikajo po temni strani planeta, da ubežijo kontaktu solarne energije, tako težijo namestitvi na določene lokacije, ki v mraku ostanejo dalj časa, in takšne prilike so v regiji južnega pola, Antarktike. Akumulirani na južnem polu se ti elementi vežejo s pozitivnimi ioni iz ionosfere, kar rezultira proizvodnjo ekstremno negativne plazme. Ko se južni pol ponovno obrača k soncu (september in oktober), ta, visoko negativna plazma, najde smer proti zemlji, s čimer vse, rezultira luknjo v ionosferi. Zaradi velike količine teh, zelo negativnih elementov, ki se osvobajajo, se bo luknja v ionosferi dramatično povečala leta 1986. Če se fenomen spremlja, se lahko opazi povečanje luknje celo znotraj 24-urne oscilacije, in da oscilacija izven sončne svetlobe vedno kaže, kako se združena negativna plazma izogiba sončni energiji. Kakor se južni pol obrača proti soncu, tako severni pol odhaja v mrak, zato negativni elementi v višji atmosferi težijo v smeri severnega pola, kjer se bodo združili s pozitivnimi ioni. Ko se severni pol obrne proti soncu, bo to rezultiralo enak premik negativne plazme proti površini zemlje. Naši izračuni kažejo, da se bo v prvih mesecih 1987 leta pojavila ozonska luknja tudi nad severnim polom. Nekateri rezultati motenj v ionosferi bodo opaženi skoraj takoj. Npr., kadar se ta negativna plazma premika proti obstoječi plazmi, se bodo pojavili nenavadni vremenski-klimatski pogoji širom sveta. Na mestih, v katerih je ionosfera bolj čvrsta, bo prišlo do prekomernega filtriranja sončne energije, kar bo povzročilo zmanjšan

dostop sončne svetlobe na zemlji in povečanje dežnih padavin. Na mestih, kjer je ionosfera tanjša, je mogoče pričakovati vročinske valove in sušne vremenske pogoje.

Potrebno je reči, da naslage železa privlačijo te negativne elemente/delce mase in energije, tako bo v takšnih predelih pričakovati drastične spremembe v vremenskih tokovih, spremljajoč efekt bodo znotraj teh regij genetske spremembe vseh živih form, kar bo rezultiralo defektne porode, pojav raka in druga podobna obolenja zaradi zloma imunskega sistema.

Večje kot bo uničenje ionosfere, bolj drastične posledice se bodo opazale. Na primer, ti delci mase in energije ostajajo (za spremljanje - reagiranje?) neopažene na polih in s tem vplivajo na povečanje energetske izmenjave na našem planetu, kar bo rezultiralo povečan obseg rotacije Zemlje. Povečanje sprva ne bo opazno, a ker je progresivno, bo na koncu rezultiralo s spremembami zemeljske orbite. Elipsa (ali sinusoida?) se bo povečala in Zemlja se bo začela oddaljevati od sonca.

Povečevanje energetske izmenjave, bo vplivalo tudi na notranjost našega planeta, kar se bo rezultiralo z velikim notranjim pritiskom, sproščenim v obliki velikih zemeljskih potresov in povečanja vulkanskih aktivnosti. Rezultat teh dogodkov bo dviganje kontinenta, regije, ki ležijo na njihovih robovih bodo v veliki nevarnosti, kakršno ne slutijo. Povečanje energetske izmenjave bo vplivalo na segrevanje zemeljske površine, polarni led se bo začel topiti, priobalni predeli bodo začeli izginjati. Situacija na Zemlji je kritična. Potrebno je eliminirati bombe in njihovo testiranje, kontrolirati radioaktivni odpad itd. Ljudska vrsta je napravila škodo in sedaj jo mora popraviti oz. podoživeti”...

Porečete nič novega? Že res, vendar je ta, isti izvor, iz 6.D., posredovan odgovornim že takrat, leta 1975!, zato je zanimiv, saj marsikaj, kar piše da še bo - je že bilo ...

„A od takrat se je marsikaj a vse na slabše spremenilo.” Še malo, pa prikorakamo zadnjemu nerazumu... „Vsako bitje mora imeti lastno pot skozi evolucijo, četudi to vključuje samouničenje, samo spoštovanje zakonov, lahko omogoča nadaljevanje življenja. Napačno je vzdrževati degenerirano življenje, ker taka forma postaja vse hujša. Eliminacija predstavlja pravilno uporabo zakona življenja.”

Iz članka ge. Ivone Živkovič, Srbija, prirejeno: Še preden so: Rusija, ZDA in Britanija, s sporazumom 5. avg. 1963, prenehale z nuklearnimi poizkusi, je več kot 4.200kg čistega plutonija, v 711-ih nuklearnih testih, že bilo razpršenih po atmosferi. Že en sam vdihnjen delec razkraja pljučno tkivo, ko se, v mrzličnem branu, celice začno razmnoževati, dokler (po dr. Krebsu) popolnoma ne potrošijo vse zaloge vitamina B17, torej, ko se proces razmnoževanja ne more več kontrolirati - rak na pljučih. V kolikor en sam delček pade na kožo, po istem principu, izzove rak kože. Kako se ve? Test za dokazovanje vzroka vsake bolezni je rigorozen, znanstveniki so v kontroliranih pogojih, laboratorijsko, žrtvovali desetine tisoče poizkusnih živali/sesalcev, jih namerno izpostavili radioaktivnim delcem. (Dve miški v roku 18-ih mesecev lahko dobita skoraj milijon potomcev.) Rezultati: vsaka miš/podgana, v kontaktu s tem delcem, dobi rak in pogine, dokazi so nedvoumni, neizpodbitni. Že vdih, manj kot mikrogram plutonija, povzroči pri človeku smrtonosen rak na pljučih, torej je v ozračju 4,2 milijarde smrtonosnih doz delcev, z dobo razpadanja najmanj 50 tisoč let. Posledice neodgovornih ljudi, po radiaciji, so dolgoročne: postopno umiranje ljudi čez desetletja, stoletja, tisočletja. Še huje; omenjena količina plutonija, se nahaja samo v nuklearnem orožju pred detonacijo, po detonaciji, namreč postane radioaktivna, veliko večja količina delcev, obsevanih ob dvigovanju, iz tal vsesanega prahu, v času širjenja ognjene gobe. V večini primerov, na ta način, „nekaj ton“ vsesanega prahu, permanentno povzroča radioaktivno sevanje, vse do višine 10-ih km - kjer nas, vetrovi, gost „reaktivni“ promet, povezuje s „svetom.“... Skrajno restriktivno - recimo le 1000 kg „prahu“, pri vsakem nadzemnem nuklearnem testu - ugotovimo maso vsaj 711 ton smrtonosnih radioaktivnih delcev, okoli milijon doz/kg. Atmosfera je torej kontaminirana z več kot 711 milijardami smrtonosnih doz, teoretično dovolj za povzročitev raka kože ali na pljučih, več kot 100x na vsakem zemljanu (konkreten podatek je iznesel novinar, publicist, verjetno bivši operativec Mossada, Dž. Vials). Nekih „elementov“ nam pa res ne primanjkuje. Poročilo Britanskega sveta za medicinska raziskovanja iz leta 1957 navaja, da se je število umrlih za rakom na pljučih, v letih 1945 do 1952, več kot podvojilo, brez obrazložitve, v istem 10-letnem obdobju, število umrlih v bližini Hirošime (uranijumska, t.i. „Dečko“, 6. avg. 1945), in Nagasakija

(plutonijumska, t.i. „Debelinko”, 9. avg. 1945) potrojilo, do konca leta 1963 v predelu Pacifiškega Otočja, pa povečalo za 5 krat. Podatki o masovnem umiranju, so prisilili ameriško vlado..., ta se poizkuša diskretno izvleči od odgovornosti - vzrok teh bolezni „najti” kje drugje..., torej, se je intenzivno iskal (strateški) krivec za onesnaženje ozračja..., edino, kar ljudje vdihujemo poleg zraka, je dim?... , torej iznašel ? - „izjemno nevarno kajenje.” ...Sledile so konstrukcije, angažiranje „režimskih” znanstvenikov, ki bi dokazali škodljivost tobaka ipd. Ali verjamete da niti 200 cigaret dnevno, v času desetletnega raziskovanja, ni uspelo povzročiti rak na pljučih niti pri eni testirani živali? Nekateri znanstveniki, se zdi, so bili prisiljeni ugotovitve spreobračati, potvarjati, zavedni/dobri so vedeli, resnico izpostavljali, celo se z „nekimi” še bolj zapletali, saj je prof. Teodor Sterling iz univerze Simon Fraser v Kanadi zatrdil in celo predstavil tezo, „da kadilci, veliko redkeje obolevajo od raka na pljučih, ker se s kajenjem, formira v pljučih tanek sloj mukoida (mucusa, sluzi), ki predstavlja zaščitno plast in tako preprečuje radioaktivnemu delcu prodreti globlje v tkivo, tako ujeta, se lahko celo s kašljem izvrže ven.” Znanstvenega kontraargumenta ni bilo, vendar so napade nanj, izvedli plačani kolumnisti in uredniki globalnih medijev, češ, se z njim ne da novačiti, je za to raziskovanje, od tobačnih podjetij, prejel 5 milijonov dolarjev. Prof. Gerhard Šrauzer, predsednik Mednarodne Asociacije bioneorganskih kemikov, je 1982. pričal pred Komitejem za zdravje, ameriškega kongresa, kjer je potrdil, že dolg obstoj dokazov, da pri testiranih živalih, določene sestavine tobačnega dima, delujejo kot antikancerogeni agensi, celo pri tistih, ki so že dobile raka. Pod prisego je kasneje pred istim Komitejem izjavil:”...ne obstaja sestavina v tobačnem dimu, za katero je dokazano, da izzove rak na pljučih pri ljudeh..., in da nihče doslej, v laboratorijskih pogojih, na poizkusnih živalih, ni bil v stanju, od cigaretne dima, izzvati raka na pljučih.” To je bilo za ameriško vlado preveč, država mu je blokirala izdajo beležk, publiciranje njegovega raziskovanja, za kar, od neke državnosti, vsekakor obstajajo tehtni razlogi... Na drugem koncu sveta, avstralski zdravnik, kadilec pipe dr. William Whitby v knjigi „Smoking is good for you”, povečuje kajenje, kot izjemno koristno za zdravje, celo je 1979. razpisal nagrado 10.000 avstralskih dolarjev vsakomur, ki iznese dokaz, da tobak zdravju škoduje. Nihče se pozivu ni odzval, pa je zaključil, da dokazov ni. V naslednji knjigi, se je nekaj poizkušal obračunati s tistimi, ki kajenje razglašajo nevarnim in sejejo le

paniko. Kontrolirani avstralski mediji, so ga popolnoma ignorirali (Avstralija je namreč, še naprej kolonija angleške aristokracije, enako kot ZDA). Dobil je publiciteto samo takrat, ko je britanski princesi Margareti, strastni kadilki, čestital, ker ignorira opozorila o škodljivosti tobaka. Vse skupaj se režimskim znanstvenikom ni dopadlo, in čeprav niso izkazani dokazi o škodljivosti tobaka, se je v šolah že učilo, da je tobačni dim kancerogen, nove generacije zdravnikov, tudi danes, izhajajo s tem „znanjem“, kot z znanstveno dokazanim dejstvom. Medicinci, seveda, učijo tisto, kar jim šolniki servirajo, malokdo lahko „zdravo dvomi“, ko se zaupljivo pri-uči nastavljenim izmislekom. Spomnimo se fasifikatov Edward Jenner-a in kravjih boginj. O njemu, študenti medicine, učijo kot o zdravniku (?), ki je izumil injekcijo. Torej, kaj je s skritimi sestavinami, ki jih v cigarete, zaradi arome, dodajo proizvajalci. Tu so kancerogene materije, a tudi s temi skritimi sestavinami, so pravi znanstveniki ugotavljali, da niti ena miš, od tobačnega dima, ni pri-dobila raka na pljučih. Tisto, kar odgovorni znanstveniki ne morejo trditi, ker nimajo znanstvenih dokazov, plačani uredniki in novinarji vedno, v pomanjkanju objektivne odgovornosti, lahko. Časopisi lahko objavijo marsikaj ali pristransko, kasneje pa, če je igra razkrinkana, to zadovoljivo demantirajo, in nikomur nič, tako je tudi začela lažna propaganda, saj so državljanom prikazovali slike črnih pljuč - od „kadilcev“, da bi se ustrašili. Forenziki in patologi so lahko prepoznali neresen izmislek, saj nikotin ne pušča v pljučih nikakršne sledi, in vsa pljuča so rožnata. Forenziki v glavnem nikotin iščejo na prstih, črna pljuča so posledica rudarjenja, ko se leta vdihuje velike količine prahu od premoga, zatorej, kadilci nimate črnih pljuč. Torej, restriktivne mere, po planu, zastavljene... Smo jih morebiti že prepoznali, se jim postopno (zopet) prilagodili?... (mi sicer, žal, ne kadimo, sicer bi bili sposobni kakšne ideje več, saj neke študije ugotavljajo, da...)...Smatrati bi bilo, da so (bili) neki poglavarji, vrači, šamani, posamezniki v meditacijah..., ki podajajo si „pipo miru“ ali kakšen drugačen stimulativen „dim“, tako po duhovni ravni, kot po inteligenci, med svojimi, nekako „izstopajoče-umirjeni“...Ooo, mogoče se jim še pridružimo...

In kdo oz. zakaj smatrajo, da je potrebno tovrstne stimulanse zatreti? A, da tudi zaradi večje kontrole nad ljudmi?...No, mi pa kontra: Predhodno se samo še pozanimamo, pri dolgoletnih poznavalcih, uživačih...potem pa..., malo uživanja, na kakšnem gugalniku, nič

lepšega kot stimulativen dim, obenem pa še, mmm - 'prepovedan' - al' je boljša pipa? 😊

Tudi zemeljski magnetizem je poškodovan z atomskimi eksplozijami, katere so vplivale na vrednosti rotacije Zemlje z malim premikom iz orbite, katera počasi išče kurs skozi novo orbito. S temi dejanji, so znanstveniki napravili zločin proti lastnemu planetu in zemljanom, spremembe, nastale od teh eksplozij imajo daljnosežne posledice, lahko rezultirajo tudi katastrofo. Magnetni poli se vse bolj motijo, danes je severno magnetno polje pomaknjeno v kanadsko ledeno morje, na južnem polu se polje dislocira in premika proti Južni Ameriki. Do tretjega milenijuma, migracija polov napreduje, južni pol bo v Južni Ameriki, severni magnetni pol pa bo premaknjen v Saudsko Arabijo (preračunano za leto 3000) na lokacijo med Džide na rdečem morju in Meko. Ker se med tem časom, od takratnega vpogleda, nekateri „usmerjeno“ trudijo intenzivirati tehnologijo za „raziskave“, smatramo raje, da se bo to zgodilo veliko prej. Upoštevajmo namreč načelo previdnosti - „objektivne predvidljivosti“, da je veliko več, kar še ne vemo - v na-prej, v primerjavi s tistim, kar se trenutno iz-ve - za nazaj.

Nihče od znanstvenikov in t.i. „svetih“ bojnikov ni točno vedel, koliko energije se bo sprostito 16. julija 1945, pri prvem „Trinity testiranju“, v ameriški vojaški bazi v New Mexicu. Po njihovih ocenah, v kolikor bo plutonijumska naprava „Gadget“ sploh delovala, bi se osvobodila energija ca. 5.000 ton TNT. Po eksploziji so izračunali, da je bila še enkrat močnejša, celo 10.000 ton TNT. Kasneje pa se je izkazalo, da se je sprostito kar 21.000 ton TNT energije, torej niso imeli realne predstave, s čim se ukvarjajo. Še večja nevarnost pri atomskih eksplozijah, je osvobajanje radioaktivnega sevanja, kar zemeljskim znanstvenikom predstavlja uganko, ker še niso razložili njene vrste in forme. Osvobajanje radiacije vpliva na tri glavne faktorje zemeljskega življenja, kar mu v marsičem škodi... Učinek atomske eksplozije, velikosti bombe na Hirošimo, traja nekaj stoletij in na vse procese ohranitve življenja vpliva negativno. Negativno vpliva na Zemljino atmosfero z osvobajanjem radiacij, ker menja električno energijo v velikem obsegu, v zelo visokofrekvenčnih razmerjih, ki so še vedno neznani zemeljskim znanstvenikom. Ta energija ni tista, vam poznana kot električna energija, temveč energija električne radiacije, podobna ultravioletnem spektru. Posebna elementarna radiacija doseže velike višine in se širi okoli

Zemlje, ter vpliva na njen naraven kemijski proces. Vašega besednjaka, imajo te oblike zemeljske atmosfere različne nazive kot npr. Van Alenov plašč, ki se sestoji od zemeljskega magnetnega polja, elektronov, protonov, in ima važno funkcijo za življenje na Zemlji.

Po tem vprašanju, nam še vedno ni dovoljeno dajati neke informacije, ker bi iz obrazložitve vaši znanstveniki lahko pridobili znanja za nadaljnja raziskovanja, katera sigurno ne bi morali kontrolirati. Van Alenov plašč se nahaja na višini okoli tisoč km, nabiti delci so v stalnem spiralnem gibanju iz enega pola na drugi... Energija električne radiacije, ki se meša s kisikom v zraku in generira v velikih količinah v samem ozonu, vrednosti v njem - v kratkem času po eksploziji -, drastično povečuje. Koncentracija nevarne energije v širši okolici, uničuje različne mikroorganizme, ki so velikega pomena za ohranjanje zemeljskega življenja. (Normalen odnos petsto tisoč enot zraka na enoto ozona, se po atomski eksploziji sicer trenutno poviša na osemindvajset enot ozona, vendar takoj zatem koncentracija ozona rapidno in ekstremno upade „do“ luknje v ionosferi.) Efekt nevarnih energij radiacije prodira v kompletno materijo, kjer se zadržuje stotine let, tokom katerih stalno ubija mikroorganizme, ki se približajo. Narava vedno generira točno toliko ozona, kolikor je potrebno za vzdrževanje življenja. Industrijski ozon je drugače generiran od naravnega. Narava funkcionira znotraj naravnih zakonitosti, atmosfersko grmenje - strele, čistijo, dočim drugo onesnažuje...Mi smo zelo vreden laboratorij za proučevanje s strani mnogih nz. bitij, ki prihajajo od daleč, da nas opazujejo. S pomočjo naših kooperativnih baz na Zemlji - držimo vas na očeh"... (metafizični izvor iz 6.D. - 1975 !?)...

Tudi nas v marsičem informirajo, npr.: hitrost svetlobe ni samo 300.000 km/sek, kot se verjame, je mnogo več, zaradi različnih magnetnih polj skozi vesolje, hitrost je „nedefinirana“ in variabilna..., tudi, do njih ni samo 328 svetlobnih let, temveč veliko več, kljub temu, da do nas potrebujejo le 33 naših minut...Čas do začetka tretje svetovne vojne lahko 'odložimo' za tri do štiri leta, tudi določimo njeno intenziteto, da to lahko postorimo samo zemeljska vrsta...Svetu dajejo le toliko informacij, kolikor jih zmore sprejeti (enako tudi mi, toliko naprej posredujemo ljudem, torej zelo malo, ali sploh kaj, redko komu)...O nekem jeziku „irdim“, sumerskem, ki da se je koristil davno na Zemlji, da je večina drugih jezikov, ki se danes koristijo na Zemlji, nastalo iz njega (povežimo ga s kodnim jezikom, iz DNK)...

Pleiadejci so enkrat zapustili svoje plovilo na nekem polju..., in nekdo je prišel ponj, vendar ga niso mogli odpreti, bil je trik, kot trojanski konj. Je nekaj kot kamera, monitorji v plovilu, da se lahko vidi znotraj bilo čega - znotraj zemlje, skozi zidove...Vendar imajo Area 51 in mnoge druge baze, ki so bile podprte od temnih entitet, tudi tehnologijo, s katero blokirajo monitorje...Vendar so jim bili ti monitorji iz plovila nastavljeni, da se je lahko marsikaj njihovega videlo, v notranjost baze. Oni so celo „ujeli“ plovilo na sekundo in vstopili vanj, vendar niso mogli z njim pravilno upravljati. Plovila so delno organska. Ko se izdelujejo, se uporabi vzorec tkiva od osebe, ki upravlja z njim. To pomaga pri vzpostavljanju fizičnih in telepatskih resonanc, ki nastanejo, ko je mrtev človek „zaseden.“ Ako operater umre ali če je plovilo zaseženo, lahko opravlja samo rutinske funkcije, kot lebdenje, vendar ni dolgo zmožno leteti/obstati v zraku. Kompletно plovilo mora biti na novo izgrajeno in kompletно reprogramirano... Da je na Zemlji toliko zlata (kot da je to važno?), da bi vso površino našega planeta pokril s plastjo debeline kar 1,5 m (ja, blizu 150 cm!), vendar se večina zlata nahaja pod morskim dnom, kjer eksploatacija (skoraj) ni možna... Da imajo Sivi (nezemljani) ca. 2500 let naprednejšo tehnologijo od 'naše, Lizardi pa celo 3.700 let; nekaj te, je pridobila in uporablja tajna vlada... Še kaj zanimivosti drugje, ko se umsko bolj prilagodimo.